

Alles ter ere Gods, hé vriend? Instemmend knikkend maakte de zieke zich daarop moeizaam 'n kruisteken, vouwde eerbiedig de handen en bad stil.

+

ZALIG AANDENKEN AAN

MIJNHEER

Emiel DE CNIJF

echtgenoot van Mevrouw

Madeleine POISSON

geboren te Ophasselt de 16 oktober 1903 en er godvruchtig overleden de 20 juli 1963.

Versterkt door de genademiddelen van onze Moeder de H. Kerk en de Pauselijke zegen.

Daar zijn mensen, wier leven zachtjes uitgaat, zoals de kaars die langzaam dooft. Anderen zijn er, wier levenskracht tot de laatste kruimel vecht met de dood. Zo was het met de afgestorvene. Hij was één van die martelaren, welke de eeuwigheid binnengaan langs de poort ger smart.

Miel had 'n gouden hart en daarom werd hij ook bemind door zijn evenmens. Hij was van 'n sterke natuur. Toch knaagde de ziekte, de meedogenloze, aan zijn sterk lichaam. Lang bleef hij weerstaan... weken, maanden. Vooral zijn laatste dagen waren hard én voor hem én voor de zijnen. Toen Ons Heer kwam, was het als een verlossing.

Mijn goeie vrouw, het spijt me zo dat ik U moet verlaten, maar ik weet dat uw sterk geloof U helpen zal om dit kruis te dragen. Ik kan U niet genoeg danken om uw schone trouw, vooral om uw nooit moewordend geduld gedurende die einderloze uren van mijn ziekte.

Mijn oprechte dank ook aan al degenen die door hun zorgen mijn lijden hebben verzacht.

Beste kinderen, gij zult uw vader nooit vergeten. Omringt uw moeder nu met nog meer liefde en ziet mekaar gaarne. Bidt op tijd voor mij.

Dierbare familie, vaartwel! Tot weerziens in het hiernamaals.

Mijn Jezus, barmhartigheid. (300 d. afl.)

†

De familiën DE CNIJF-POISSON,
HUTSEBAUT-COSIJNS.

Zeer gevoelig voor de bliken van deelneming hun betoond bij het overlijden van hun teergeliefde afgestorvene.

DANKEN U